

BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ RAPORU

191 gazeteci tutuklu

isveç merkezli Stockholm Center for Freedom (SCF) adlı sivil toplum kuruluşunun yayınladığı "Türkiye'de Basın Özgürlüğü: Bilinenden Çok Daha Kötü" başlıklı (İngilizce) rapora göre, 300'e yakın gazeteci ve medya çalışanı halen cezaevinde ya da her an hapse girme tehlikesi ile karşı karşıya. SCF'nin yaptığı çalışmada, hükümlü ve tutuklu durumdaki 191 medya çalışanın bilgileri yer aldı. Buna göre 21 gazetecinin dosyası mahkeme tarafından hükme bağlanmışken, tutuklu durumdaki 170 gazetecinin çoğunun henüz iddianamesi bile hazırlanmadı. 92 gazeteci ise haklarında verilen gözaltı ve yakalama kararlarına istinaden aranıyor. Bunun yanı sıra sadece geçen yıl 839 gazeteci çeşitli gerekçelerle adli soruşturma kapsamına alındı.

TR724'ün haber incelemesi 2, 3 ve 4'te

Erhan Başyurt yazdı
5 kardeşin gözyaşları ve üstü örtülemeyen gerçekler

10

Semih Ardıç yazdı
Ekonomide 90'ların hastalığı nüksetti

12

Efe Yiğit'in portresi
**Gözden ve gönülden irak yıldızımız:
Gökdeniz Karadeniz**

18

TR724 HABER MERKEZİ

Türkiye'de basın özgürlüğü, tahminlerin ötesinde kötü

İsveç merkezli Stockholm Center for Freedom (SCF) adlı sivil toplum kuruluşunun yayınladığı “Türkiye’de Basın Özgürlüğü: Bilinenden Çok Daha Kötü” başlıklı (İngilizce) rapora göre, 300’e yakın gazeteci ve medya çalışanı halen cezaevinde ya da her an hapse girme tehlikesi ile karşı karşıya. SCF’nin yaptığı çalışmada, hükümlü ve tutuklu durumdaki 191 medya çalışanının bilgileri yer aldı (TRT’de çalışırken tutuklanan 29 gazeteciden sadece 2’sinin kimliğine ulaşılabilirken, diğerleri açıklanmadı). Buna göre 21 gazetecinin dosyası mahkeme tarafından hükme bağlanmışken, tutuklu durumdaki 170 gazetecinin çoğunun henüz iddianamesi bile hazırlanmadı. 92 gazeteci ise haklarında verilen gözaltı ve yakalama kararlarına istinaden aranıyor. Bunun yanı sıra sadece geçen yıl 839 gazeteci çeşitli gerekçelerle adli soruşturma kapsamına alındı.

Halen cezaevinde olan ya

da hakkında yakalama kararı bulunan gazeteciler “terör örgütüne üye olmak”, “terör örgütü propagandası yapmak”, “hükümeti devirmeye teşebbüs etmek” ve “casusluk” gibi otoriter yönetimlerde muhalif sesleri susturmak için başvurulan tüm yöntemlerle suçlanıyorlar. 191 gazeteciden 189’u herhangi bir terör örgütünün üyesi olmak ya da propagandasını yapmaktan yargılanıyor. Bu gazetecilerin 162’si, 15 Temmuz darbe girişimi sonrası tutuklandı.

Tutuklu ya da hükümlü gazetecilerin yüzde 40’ı ulusal gazetelerde, yüzde 24’ü TV ve radyolarda, yüzde 16’sı haber ajanslarında, yüzde

7’si yerel gazetelerde, yüzde 6’sı dergi ve yüzde 5’i ise web sitelerinde gazetecilik yapıyordu.

191 gazeteciden 189’u herhangi bir terör örgütünün üyesi olmak ya da propagandasını yapmaktan yargılanıyor. Bu gazetecilerin 162’si, 15 Temmuz darbe girişimi sonrası tutuklandı.

10,000’DEN FAZLA GAZETECİ İŞSİZ

Son yıllarda zirveye çıkan baskılar sonucu Türkiye’de gazetecilerin hapse atılmasının yanı sıra, 200’e yakın

medya kuruluşu kapatıldı ve 10 binden fazla gazeteci işsiz kaldı. Gazetecileri Koruma Komitesi'nin (CPJ) Aralık 2016 tarihli raporuna göre de, Türkiye dünyadaki toplam tutuklu gazeteci sayısının üçte birine sahip ve bu alandaki 'rekoru' uzun zaman sonra ilk kez Çin'den aldı. CPJ, Türkiye'de medyaya yönelik baskılarla ilgili haftalık online rapor yayınlamaya başladı. Freedom House'un 2016 raporlarına göre ise Türkiye'nin 'Sivil Özgürlükler' alanındaki notu hayli düşmüştü (60 üzerinden 29 puan).

Türkiye'de basın özgürlüğü önündeki engellerin bilinenden çok daha vahim olduğunun altını çizen SCF Başkanı Abdullah Bozkurt, "Bir çok gazetecinin yetkili makamlar tarafından uydurulmuş gerekçeler yüzünden özgürlüğünü kaybettiğini" söylüyor. Benzer gerekçeler yüzünden pek çok gazetecinin ülkeyi terk ettiği bilgisini aktaran Bozkurt, raporu hazırlarken sürgündeki gazetecilerin oldukça zor ve yıpratıcı şartlarda hayatta kalmaya çalıştıklarına şahit olduklarını belirtti.

SCF'nin çalışması ayrıca, gazetecilerin gözaltı ve hapisane koşullarının da insan hakları sözleşmelerine uygun olmadığını ortaya koydu. Gözaltına alınan gazeteciler uzun süre avukatlarıyla görüştürülmezken, bir kısmı tıbbî yardımdan mahrum edildi ve bir kısmı da mektup alıp göndermekten alıkonuldu. Aileleriyle yapılan görüşmelerde ise, genç gazetecilerin dep-

resyon ilaçları almaya başladığı açığa çıktı.

GÖZALTILAR 'CEZALANDIRMA' YÖNTEMİ

Raporda, az sayıdaki bağımsız ve eleştirel medyada çalışan gazetecilerin ise ölüm tehditleri, gözaltılar, şiddet, nefret söylemi, ayrımcılık, fişleme ve sansüre maruz kaldıklarına değinildi. Yakın zamanda, aralarında Tunca Öğreten, Mahir Kanat ve Eray Saygın'ın da bulunduğu (bu üç isim tutuklandı) 6 gazeteci yaklaşık 30 gün ifadeleri alınmadan gözaltında tutuldu. OHAL'in 'tanıdığı' 30 gün gözaltı hakkı, özellikle eleştirel gazeteciler için 'cezalandırma' yöntemi olarak kullanılıyor.

Hükümetin, hakkında gözaltı kararı olan bazı gazetecilerin yerine aile üyelerini hapse attığı da araştırmada yer alıyor. Ulusal bir gazetenin genel yayın yönetmenin eşi ve ünlü bir gazetecinin kardeşi halen cezaevinde tutuklu bulunuyor. Bununla birlikte SCF'nin başkanlığı görevini üstlenen, Today's Zaman eski Ankara Temsilcisi Abdullah Bozkurt'un, 79 yaşındaki annesi Semiha Bozkurt da, polis tarafından gözaltına alındı.

Gazetecilerin karşı karşıya kaldığı bir başka baskı aracı ise gözaltında olanların mal varlıklarının dondurulması. Aralarında darbeden kısa süre sonra vefat eden Zeki Önal'ın (Ahmet Selim) da olduğu gazetecilerin aileleri, bu şekilde mağdur ediliyor.

Son yıllarda zirveye çıkan baskılar sonucu Türkiye'de gazetecilerin hapse atılmasının yanı sıra, 200'e yakın medya kuruluşu kapatıldı ve 10 binden fazla gazeteci işsiz kaldı.

SÜRGÜNDEKİ GAZETECİLER BASKI ALTINDA

Sürgündeki gazeteciler ise AKP yanlısı Türk medyası ve kuruluşlarca buldukları ülkelerde hedef alınıyor. Almanya'da bulunan Can Dündar'a sosyal medyadan ya da 'yandaş' medyadan yapılan baskıların yanı sıra, Erkem Dumanlı ve Adem Yavuz Arslan gibi gazetecilere de, 'gizli çekim' fotoğraflarla baskı kuruluyor. Yine hakkındaki yargı kararları sebebiyle yurt dışında yaşayan ve kanser tedavisi görürken "Ülkemde ölmek istiyorum" diyen Cemal Uşşak'ın bu talebi kabul görmedi. Sürgündeki Türkiye kökenli gazetecilerin sosyal medya hesapları yasaklanarak, Türkiye'deki okuyucuyla bağlarının koparılması sağlanıyor.

Raporda yer verilen çarpıcı ayrıntılardan birini de muhalif bir medya yöneticisinin şoförü olduğuna inanılan bir medya çalışanının darbeden hemen sonra tutuklanması.

AKP HÜKÜMETİ BİLGİ PAYLAŞMIYOR

SCF yetkilileri, raporu hazırlarken oldukça dikkatli çalışılmasına rağmen Türkiye'deki resmi makamlardan bilgi alma ve bilgiyi teyit etme konusunda yaşanan sıkıntılar ve OHAL ile daha da artan baskı ortamı yüzünden muhtemel eksikliklere binaen her türlü güncelleme, düzeltme ve bilgi paylaşımına açık olduklarını ifade ediyor.

Buna karşılık AKP hükümeti, cezaevinde hiçbir gazetecinin bulunmadığını iddia etmekte. Gazeteci olduğu bilinen isimleri terörist ve adi suçlu olarak tanımlamakta. AKP hükümeti iddia

ettiği suçları işlediğine inandığı kişilerin kimlik bilgilerini de kamuoyu ile paylaşmamakta. Son olarak Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi (AKPM) tarafından hazırlanan "Avrupa'da Medya Özgürlüğüne ve Gazetecilere Saldırıları" raporu için temasa geçen Avrupalı yetkililerin hapisteki gazetecilerle ilgili bilgi alma çabaları da sonuçsuz kalmıştı.

Hükümet, gizlilik kararı gerekçesiyle dava dosyalarını ve iddia edilen delillere dair bilgileri gazeteciler ve avukatlarıyla paylaşmamaktadır. Araştırmada önemli bir detayı da tutuklu gazetecilerin aile üyelerinin ve avukatlarının hapisteki yakınlarının başına daha fazla sıkıntı açılır endişesi ile ellerindeki kısıtlı bilgiyi dahi paylaşmakta tereddüt ve tedirginlik yaşadıklarının kaydedilmesi oluşturuyor.

ULUSLARARASI KURUMLARA ÇAĞRI

Raporun son bölümünde Türkiye'nin, taraf olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin savunduğu yasalara açık şekilde uymadığından bahsedilerek, bu kurumların daha somut çaba sarf etmesi gerektiği vurgulandı. SCF, Türkiye'nin üyeliğinin bulunduğu Birleşmiş Milletler, Avrupa Konseyi ve müzakereci ülke konumunda olduğu Avrupa Birliği'ne sonuç alacak adımlar atma çağrısı yaptı.

34 sayfalık rapora, SCF'nin internet sitesinden ulaşılabilir:

[HTTP://STOCKHOLMCF.ORG/WP-CONTENT/UPLOADS/2017/01/MEDIA-REPORT-TURKEY_COMPLATE.PDF](http://stockholmcf.org/wp-content/uploads/2017/01/media-report-turkey_complate.pdf)

Hakkındaki yargı kararları sebebiyle yurt dışında yaşayan ve kanser tedavisi görürken "Ülkemde ölmek istiyorum" diyen Cemal Uşşak'ın bu talebi kabul görmedi.

SEFER CAN

SeferCan@Tr724.com | @can_sefercan

Şahin'i Mercedes diye yutturmaya çalışıyorlar

AİHM bu numarayı yer mi?

Kanun Hükmünde Kararname ile yönetilen ülke olmaya devam. Yine bir gece yarısı KHK'sı yayınlandı. 685 sayılı KHK, daha önceki KHK'larla yapılan işlemleri incelemek üzere komisyon kurulmasını öngörüyor. Fısıltı halinde dillendirilebilen “**Mağdurlar da olabilir, kurunun yanında yaşlar da yanıyor**” seslerini Cumhurbaşkanı Erdoğan “**Yok öyle şey!**” diye bastırmıştı. Hatta fetvacıbaşı Hayrettin Karaman'dan “**Bunlar zulüm değildir**” sonucu verecek fetva bile aldılar.

Normal vatandaşlar için hukuk yolu kapalı ama AKP'den tanıdık bulana her şey mümkün. Gökçebey kaymakamı, ilçe başkanının ihbarıyla tutuklanmıştı. İHH yetkililerinin referans olması ve milletvekilinin araya girmesi sonucu salıverildi. Böyle çok örnek var. AKP ordu milletvekili Metin Gündoğdu'nun “**Ünye savcısını aradım, iki saat süre verdim. Söylediğim kişiyi yanlışlık olmuş deyip salıverdiler**” sözleri de kamuya mal olanlardan.

Örneklerden anlaşılacağı üzere iç kamuoyunu dikkate almıyorlar; 685 numaralı KHK içe değil dışa dönük bir atraksiyon. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) ve Avrupa'nın siyasi organlarından gelen ve sıklaşması beklenen eleştirileri savuşturma hamlesi. Eleştiri de çok umurlarında değil ama hukuki ve siyasi yaptırımların gelmesi an meselesiydi. Onla-

ra bu akli da Avrupa Konseyi Genel sekreteri Jagland vermişti. Hatta KHK'lara yönelik ağır eleştirileri olan Venedik Komisyonu bile genel sekreterin önerisini desteklemişti. Fakat konsey ve komisyonun kastettiği oluşum bu değildi. Daha önce terörle mücadeleden zarar gören sivillerin mağduriyetini gideren komisyonlar kurulmuştu. Avrupalı muhataplar öyle bir düzenleme beklerken ‘**boyalı eşekle**’ karşılaştı. Kısa sürede boyaları dökülen bu aldatmacayı Avrupalılar yemez. Yerlerse onların da iyi niyetli olmadığı söylenebilir.

685 numaralı KHK içe değil dışa dönük bir atraksiyon. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) ve Avrupa'nın siyasi organlarından gelen ve sıklaşması beklenen eleştirileri savuşturma hamlesi.

TERÖR KOMİSYONU DOĞRU ADIMDI

Terörle mücadelede zarar gören sivillerin bu zararlarının ulusal ve uluslararası yargı mercilerine gidilmeden karşılanması için kanun çıkarıldı. 5233 sayılı kanun hızlı ve uzlaşmayla sonuca gitmeyi amaçlıyordu. 2004 yılının sonunda yürürlüğe girdi ve yakla-

şık 385 bin başvuruyu sonuçlandırdı. İyi niyetli ve gerçekten çözüm odaklı bir girişimdi. Nitekim köy boşaltmalarla ilgili başvurularda ‘**iç hukuku tüketme**’ şartı aramayan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi komisyonların kurulmasıyla başvuruları kabul edilemez bulmuş ve onları adres göstermişti.

Söz konusu komisyonlar illerde valilikler tarafından kuruldu. Yaygındı, ülke genelinde 88 komisyon görev yaptı. Yereldi, şikayete konu

olan hadiselerin doğruluğunu teyit edebilme imkanına sahipti. Vali yardımcısı başkanlığında; maliye, bayındırlık ve iskân, tarım ve köy işleri, sağlık, sanayi ve ticaret konularında uzman ve o ilde görev yapan kamu görevlileri ile baronun atadığı o ilde kayıtlı bir avukat komisyonun üyesiydi. Kamu görevlisi bile olsa yerel memurların bulunması ve avukatın varlığı adil çözümleri kolaylaştırıyordu. Şikayetleri iki yıl içinde sonuçlandırma zorunluluğu vardı.

Türk Ceza Kanunu'nu kaleme alan isimlerden Prof. Dr. İzzet Özgenç, bu komisyonla mağduriyetlere karşı kanun yolu açıldığı iddiasının yanıtıcı olduğunu belirtiyor

YEDİ SÜPERMEN İŞ BAŞINDA!

KHK'ları inceleme komisyonunun diğeriyle tek ortak noktası '7' rakamı. Komisyonlardaki üye sayısı bu. Ancak şöyle bir fark var: Terör komisyonunda 88 çarpı 7 idi; bugün bütün Türkiye'yi 7 kişinin çözmesi gerekiyor. Oysa önceki uygulamada Hakkari gibi başvuruların fazla olduğu illerde birden çok komisyon kurulmuştu. Bu sayede 385 bin dosya kısa sürede sonuçlandırıldı.

KHK marifetiyle işini kaybeden sayısı şimdilik 135 bin. Kapatılan özel eğitim kurumları, gazeteler, vakıf ve dernek çalışanları da eklince 200 binden fazla kişi muhtemel başvurucu demektir. Kapatma kararı verilen binlerce tüzel kişiliğin çok unsurlu kalın dosyaları da düşünüldüğünde AKP hükümetinin tek ama-

cının yasak savmak ve Avrupalı muhatapları oyalamak olduğu ortaya çıkıyor.

Türk Ceza Kanunu'nu kaleme alan isimlerden Prof. Dr. İzzet Özgenç, bu komisyonla mağduriyetlere karşı kanun yolu açıldığı iddiasının yanıtıcı olduğunu belirtiyor. İzzet Hoca, komisyonun "mağduriyetlerin giderilmesini öteleyeceğine" dikkat çekiyor. Yine hukukçu akademisyen Kerem Altıparmak, mağduriyetlerin telafisi için 10 yıllık bir vade gerektiğine dair hesabını paylaştı.

Artık kanun yolu açıldı ama önce Kaf Dağı'ndan kar getirmelisin diyorlar kısacası. Düzenlemenin makul, kolay erişilen ve kabul edilebilir sürede sonuç doğuracak bir mekanizma olmadığını anlamak için hukuk bilmek gerekmiyor. Hukuk bilenler ise bu girişimin bir hukuka (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne) karşı hile olduğu düşünceme katılırlar. Diğer Avrupa liderlerine nazaran Erdoğan'a karşı daha ılımlı bakan genel Sekreter Jagland düzenlemeyi tatmin edici bulursa, muvazaadan bile söz edebiliriz. AIHM'ye düşen bu ucuz hilelere, hukukun arkasından dolanma girişimine prim vermemesi. Aksi halde evrensel hukuka ve onu gerçekleştirme mekanizmalarına karşı güven bunalımı oluşacak.

Kısa sürede boyaları dökülen bu aldatmacayı Avrupalılar yemez. Yerlerse onların da iyi niyetli olmadığı söylenebilir.

MEHMET DİNÇ

Strazburg'dan bildiriyor

AİHM 2016 RAPORU

Türkiye hukuksuzlukta zirveye oynuyor

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) 2016 olağan yıllık raporunu açıkladı. Türkiye 12,575 davayla AİHM'de en fazla dosyası bulunan ülkeler arasında ikinciliğe yükseldi. Sadece 15 Temmuz'dan sonra hükümetin baskıcı tutumu, hukuksuzluklar ve hak ihlallerinden dolayı Strazburg'a 5,300 dosya ulaştı. Bu yıl, Türkiye'nin dosya artış hızı yüzde 276 oldu. Hukuksuzluklar bu şekilde sistemli olarak devam ederse yakın zamanda birincilik koltuğuna oturacak. AİHM başkanı Guidio Raimondi ise durumu '**dramatik**' olarak nitelendirdi.

AİHM, Avrupa Konseyine üye 47 devletin karnesini açıklarken, rapordan çıkarabileceğimiz ilk yorumlara göre "**Yeni Türkiye**" her alanda eskisinden daha kötü, daha hukuksuz, daha az özgür durumda. 2013'ten sonra hızla kötüye giden Türkiye, 2016'da hukuksuzluk ve hak ihlallerinde zirve yaptı. AİHM'de bulunan toplam dava sayısının yüzde 15'ini tek başına üstleniyor. 2015 rakamlarına göre 64,850 davanın yüzde 21'i Ukrayna, yüzde 14'u Rusya yüzde 13'ü Türkiye aleyhine açılmışken bu istatistik 2016 yılında yüzde 22 Ukrayna, yüzde 15 Türkiye olarak karşımıza çıkıyor.

2015 rakamlarına göre 64,850 davanın yüzde 21'i Ukrayna, yüzde 14'u Rusya yüzde 13'ü Türkiye aleyhine açılmışken bu istatistik 2016 yılında yüzde 22 Ukrayna, yüzde 15 Türkiye olarak karşımıza çıkıyor.

Özellikle 15 Temmuz'dan sonra başlatılan kıyım ve zulüm kısa vadede istatistiklere de yansdı. Dosyalar hazırlanıp AİHM yargıçlarının önüne geldikten sonra Türkiye aleyhine çıkacak ağır tazminatlarla hukuksuzluğun boyutları daha net ortaya çıkacak. Mağdurlar açısından ise sadece adaletin bir nebze olsun tecelli etmesi anlamına geliyor. AİHM'e ulaşan dosya toplamda 2015'te 64,850 iken bu rakam 2016 yılında 79,750'ye yükseldi. Hukuksuzluk artışında aslan payı ne yazık ki yine Türkiye'ye ait. Türkiye'den AİHM'e 2014'te 1584 dava, 2015'te 2212 dava gelirken, 2016'da bu rakam 8308'e çıktı. Bunlara, iç hukuk sürecini tüketmeyi bekleyen binlercesini de eklemek gerekiyor.

MAHKEME BAŞKANI DA 'İÇ HUKUKU' İŞARET ETTİ

Mahkeme başkanı Raimondi, rapora ilişkin konuşmasının büyük bölümünü Türkiye'ye ayırdı. Türkiye'den gelen başvuruların 5,300'ünün (%65'inin) KHK'larla ilgili olduğunu söyledi. 15 Temmuz'dan sonra gelen dosyaların 300 tanesi ilk incelemede, iç tüzüğe aykırı olduğu için kabul edilmezken. Emsal kabul edilebilecek 2 dava da (Hakim Mercan ve Öğretmen Zihni kararı) iç hukuk yollarının tükenmediği gerekçesiyle geri çevrildi. Ayrıca iç hukuk yollarının işletilmesi için AYM'ye atıf yapan Raimondi aksi takdirde Strazburg mahkemesine on binlerce davanın gelebileceğini savundu.

TÜRKİYE'DE ADİL YARGILAMA VE İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ YOK

2016 raporunda açıklanan 88 davaya göre Türkiye en fazla özgürlük ve güvenlik hakkı (22), etkin soruşturma (18), adil yargılama (11) ve ifade özgürlüğü (7), yaşam hakkı (8) ve insanlık dışı ve aşağılayıcı muamelede (9) tazminata mahkûm oldu. 2015 yılında Türkiye'nin mahkûm olduğu 87 davanın 20'si yine adil yargılamaydı, 14 etkin soruşturma, 14 güvenlik ve özgürlük, 10 ifade özgürlüğü ihlali karara bağlanmıştı. Türkiye 2014 yılında ise yine (45) yaşam hakkı (31) adil yargılama ihlali yaparken ifade özgürlüğü ihlallerinde ise rekor kırmıştı. 24 mahkûmiyetle 47 ülkenin 46'sından daha fazla tazminata mahkûm olmuştu.

'AİHM SİSTEMİ BLOKE OLABİLİR'

Hükümet ve Avrupa Konseyi bünyesindeki AİHM, durumun vahametini kavramış olacak ki, Türkiye'ye verilen tavsiyelerle, OHAL komisyonu adı altında ara bir kurum oluşturuldu. Bu sayede davalar Türkiye'den kolay kolay çıkmayacak. Böylece AİHM ağır dosya yükünden kurtulacak, hükümet ise ağır tazminat ve bol rakamlı istatistiklerden.

AİHM Türkiye yargıcı Işıl Karakaş, Alman medyasına verdiği demeçte Türkiye'den Strazburg'a gelebilecek dosyaların AİHM sis-

temini tamamen bloke edebileceği duyurdu. Avrupa Konseyi Genel Sekreteri Jagland'ın da eğer Türkiye'de yargı sistemi işlemezse Strazburg'a davaların sel gibi akacağını söylemesi aynı kaygılardan dolayı. Ayrıca Kara-

Türkiye'ye verilen tavsiyelerle, OHAL komisyonu adı altında ara bir kurum oluşturuldu. Bu sayede davalar Türkiye'den kolay kolay çıkmayacak. Böylece AİHM ağır dosya yükünden kurtulacak, hükümet ise ağır tazminat ve bol rakamlı istatistiklerden.

kaş, bireysel başvuru kabul edebilen Anayasa Mahkemesi'nin artık bir karar vermesi gerektiğini, aksi halde ağır yük olsa da AİHM'in işletileceğini söyledi.

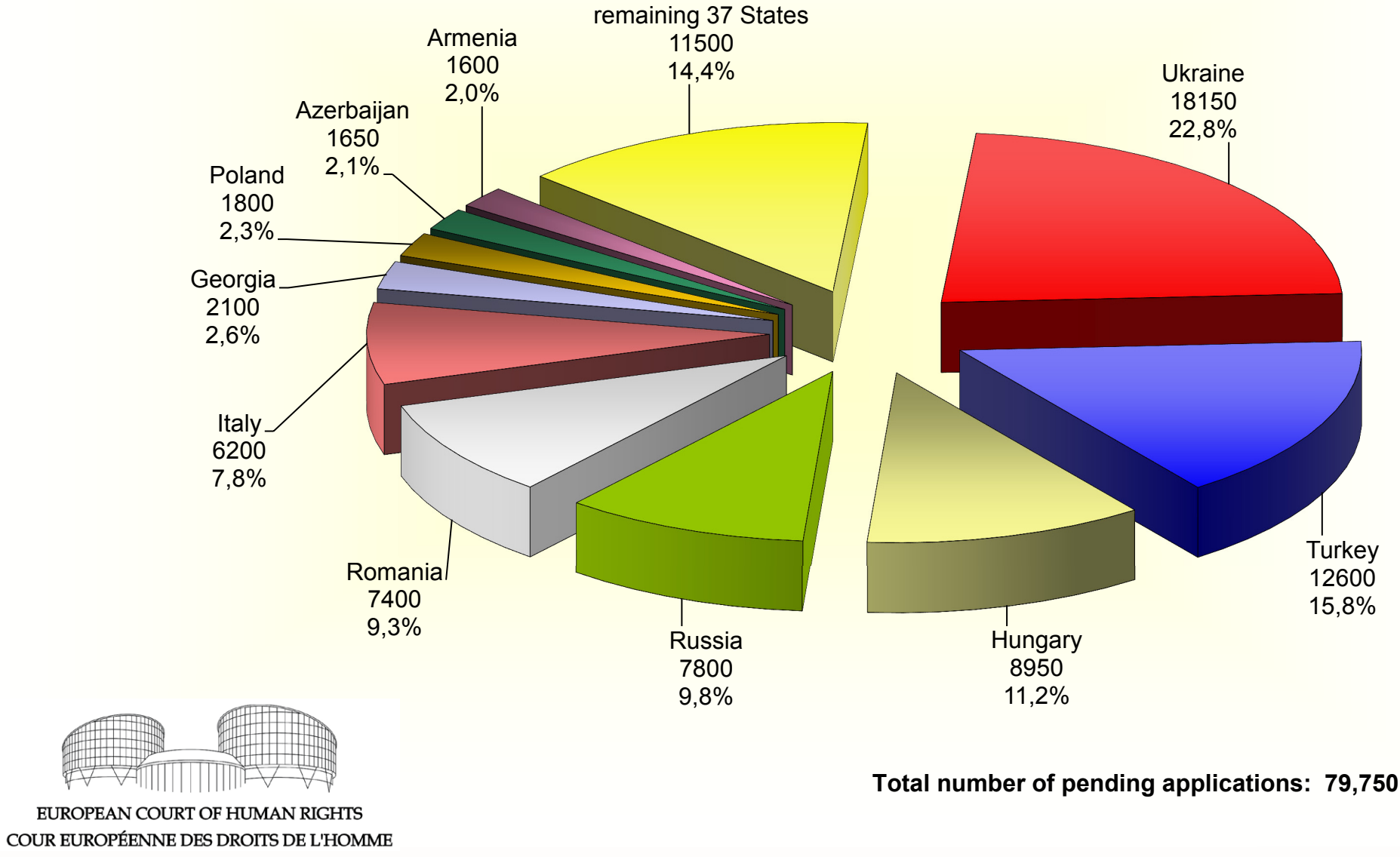
AİHM'İN DAVALARI SONUÇLANDIRMASI 50 YILI GEÇEBİLİR

AİHM'in, işleyişi sebebiyle davacının iç hukuk yolunu tüketip AİHM'den davanın sonucunu alması çok uzun zamana yayılabiliyor. Bu, bir bakıma etkin soruşturma hakkının ihlali sayılabilir, ya da "Geç gelen adalet, adalet midir?" sorusunu akla getirebilir. İç hukuk yollarını tüketip, Strazburg'a ulaşabilen bir davanın nihai olarak karara bağlanması 5 ila 10 yıl arasında değişiyor. Kaldı ki hukuk sistemi çökmüş, yargı yollarına barikatlar kurulmuş Türkiye gibi ülkeler için süre daha da uzayacaktır.

Üstüne, 100 binlere varacak davalardan sonra adaletin tecelli etmesi onlarca yıl alabilir. Tabi hali hazırdaki AİHM sistemi bu yükü kaldırabilirse. Türkiye'den AİHM'e ulaşan 12,575 davadan 9,769'unun yani yüzde 78'inin henüz ilk incelemeden bile geçmediğini, yani AİHM yargıçlarının önüne gelmediğini göz önünde bulundurmak gerekir.

AİHM Türkiye'nin 2016'da 88, 2015'te 87, 2014'te ise 101 davasını hükme bağladı. Her

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
APPLICATIONS PENDING BEFORE A JUDICIAL FORMATION
31/12/2016

**Türkiye
AİHM'de
en fazla
dosyası
bulunan
ülkeler
arasında
ikinciliğe
yükseldi.**

sene ortalama 100 dava açıkladığını (benzer davalar olursa daha yüksek rakamlara çıkabilir) bile düşünsek, 12,575 davayı eritmesi 50 yılı geçecektir. Kaldı ki 15 Temmuz'dan sonra Strazburg'a 5,300 dosya ulaştı. Gelme ihtimali bulunan 100 binlerce dava öngörülüyor. Eğer iç hukuk çalışmaz, AİHM de bu hızla devam ederse mahkeme çöker.

AVRUPA KONSEYİ VE AİHM GELEBİLECEK DAVA SAYISINDAN KORKUYOR

AİHM'e gelecek 100 binlerce dava dosyası Konsey'in ve AİHM'in en büyük korkusu. OHAL ve KHK'lardan sonra AİHM'in karar verdiği Akif Zihni v. Türkiye davası da iç hukuk yollarının tüketilmesi şartıyla geri çevrilmişti. İç hukukun işlemediği Avrupa Konseyi'nin ve ona bağlı kurumların yazdıkları rapor ve açıklamalarda mevcut. Fakat AİHM'in hâlihazırdaki işleyişi bu dosya yükünün altından kalkamaz.

Bu sebeple ara formül bulunması gerekiyordu. Konsey, Türk hükümet yetkilileriyle görüşerek komisyon çözümü buldu. 7 üyesinin tamamını hükümetin atadığı komisyonun bağımsızlığı su götürür bir mesele. Jagland yeni yıl açılışında "10 binlerce dava ge-

lirse buradaki mahkeme için yıllarca beklemek durumda kalabilir o sebeple içeride çözümlenmesi gerekli" sözleri AİHM'i kurtarma çabasını açıkça gösteriyor.

AİHM KENDİ KARARLARINI UYGULATAMIYOR

Avrupa Konseyi'ne üye 47 devlet, imzaladıkları Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS) gereği, AİHM kararları uygulamak zorunda. Kararların uygulanıp uygulanmadığını Bakanlar Komitesi denetliyor. Komitenin son açıklamasında 17 devletin kararları uygulama oranı "endişe verici" olarak nitelendirilmişti. Hâlihazırda üye devletlerin uyguladığı kararların sayısı 11 bin'e ulaşmış durumda. En sorunlu ülkeler ise Rusya, Türkiye, Ukrayna ve Romanya. Rusya, geçtiğimiz Aralık ayında Meclis'te aldığı kararla, AİHM'nin Rusya ile ilgili kararlarını kendi Anayasa Mahkemesi'nin denetimine açtı.

Son oturumlarda bu konuya dikkat çeken İngiliz Avrupa Konseyi parlamenterleri Cherly Gillan "Mahkemenin otorite düzeyini artırmamız lazım, mahkeme olmaksızın AİHS bir şey ifade etmez, ancak AİHM güçlü olduğunda bir anlamı vardır" sözleriyle kurumun yaptırım gücünü tartışmaya açtı.

ERHAN BAŞYURT

ErhanBasyurt@Tr724.com

5 kardeşin gözyaşları

ve üstü örtülemeyen gerçekler

AKP iktidarı son dönem icraatlarıyla adeta zulmün kitabını yazıyor.

45 bin masum insan iftira ve uydurma suçlularla yok yere hapis yatıyor.

100 bini aşkın insan kamudan hiçbir somut delil olmadan, duyular ve iftiralara dayalı fişlemeler sonucu atıldı.

Haklarında tek bir mahkeme kararı yok. Somut delil yok. Suç yok!

Yargısız infaz aldı başını gidiyor...

Darbe bahane gösterilip tüm muhalifleri susturmaya yönelik 'purge' yani 'siyasi temizlik operasyonu' gerçekleştiriliyor.

AKP iktidarının ayakta kalabilmesi, muktedir olabilmesi, kendisine yaptığı yolsuzlukların ve hukuksuzlukların hesabı sorulamaması için inanılmaz bir zulüm icra ediliyor.

İşadamlarının helal kazançlarına el konuyor, malları gasp ediliyor.

Medya kuruluşlarına kilit vuruluyor, gazeteciler, aydınlar sudan sebeplerle hapse konulu-

yor, özgür kalemler susturuluyor.

Sadece insanların ekmekleriyle oynamakla kalmıyor, aileleri de çocuklarına da zulm ediyor.

Eşler hapse konuyor, çocukları açlığa mahkûm ediliyor.

'Şüpheli' biri bulunamazsa yerine kardeşi, babası, eşi, birinci derece yakınları hapse alınıyor, işkence ediliyor, şantaj yapıp teslim olması sağlanmaya çalışıyor.

'Şüpheli' biri bulunamazsa yerine kardeşi, babası, eşi, birinci derece yakınları hapse alınıyor, işkence ediliyor, şantaj yapıp teslim olması sağlanmaya çalışıyor.

Adalet yok. Tarafsız ve bağımsız yargı yok. Adil yargılama yok.

Özel kurulmuş mahkemelerde, özel seçilmiş tek bir hâkim ve savcı üzerinden, siyasi talimatla alınan kararlar üzerinden 'yargı' işletiliyor.

Hukuk, iktidarın silahı ve sopası haline getirildi.

Siyasi talimata aykırı karar veren hâkimler de 'terör' ile suçlanıp kürsüden kodese yollanıyor.

Hâkim ve savcılarının üçte biri bu nedenle görevden alındı ve hapse atıldı.

Yargıtay, Danıştay ve HSYK üyeleri bile yargısız

infazla tutuklandı.

Anayasa Mahkemesi bile dokunulmazlığı olan ve Anayasal güvence altındaki iki üyesini yargı kararı olmaksızın hapse konulmasına göz yumdu.

Sadece hâkim ve savcılar değil, mağdurları savundukları için avukatlar da demir parmaklıkların ardına konuluyor.

Proje hâkimler tarafından verilen kararlar hukuksuz, iddialar iftira, ama savunma bile yapılması engelleniyor.

Böyle bir yargı sisteminden, OHAL yasalarının gölgesinde, KHK'larla gerçekleşen hak katliamlarından hukuk da adil ve demokratik bir yönetim de elbet çıkmaz.

İnsan hakları, evrensel ortak değerler pervasızca ihlal ediliyor.

Sistemik işkence ve kötü muamele 'gövde gösterisi' olarak 'sindirme' amaçlı kullanılıyor.

Tutuklu yargılama, bir nevi yargısız cezalandırma yöntemine dönüştürüldü.

İddianame yok, iddialar uyduruk, ama binlerce insan kapasitesinin iki katı hücrelerde tika basa zulme tabi tutuluyor.

Ankara'da tutuklu babalarını anneleriyle ziyarete giden beş çocuğun yeni yayınlanan vi-

deosunu ve gözyaşları tek başına herşeyi anlatıyor.

Annelerini de cezaevinde ziyaret esnasında tutuklayıp, biri özürlü beş küçük çocuğu tek başlarına cezaevi bahçesine terk ediyorlar.

Vicdanı olan ve hardal tanesi kadar hatanın bile hesabını Allah'a vermekten korkan kim bunu yapabilir?

Demokrasiye ve insan haklarına zerre inancı ve bağlılığı bulunan hangi iktidar bu yapılanlara göz yumabilir?

Unutmayın! Tarih hırslı yöneticilerin güce dayalı benzer zulümleriyle doludur.

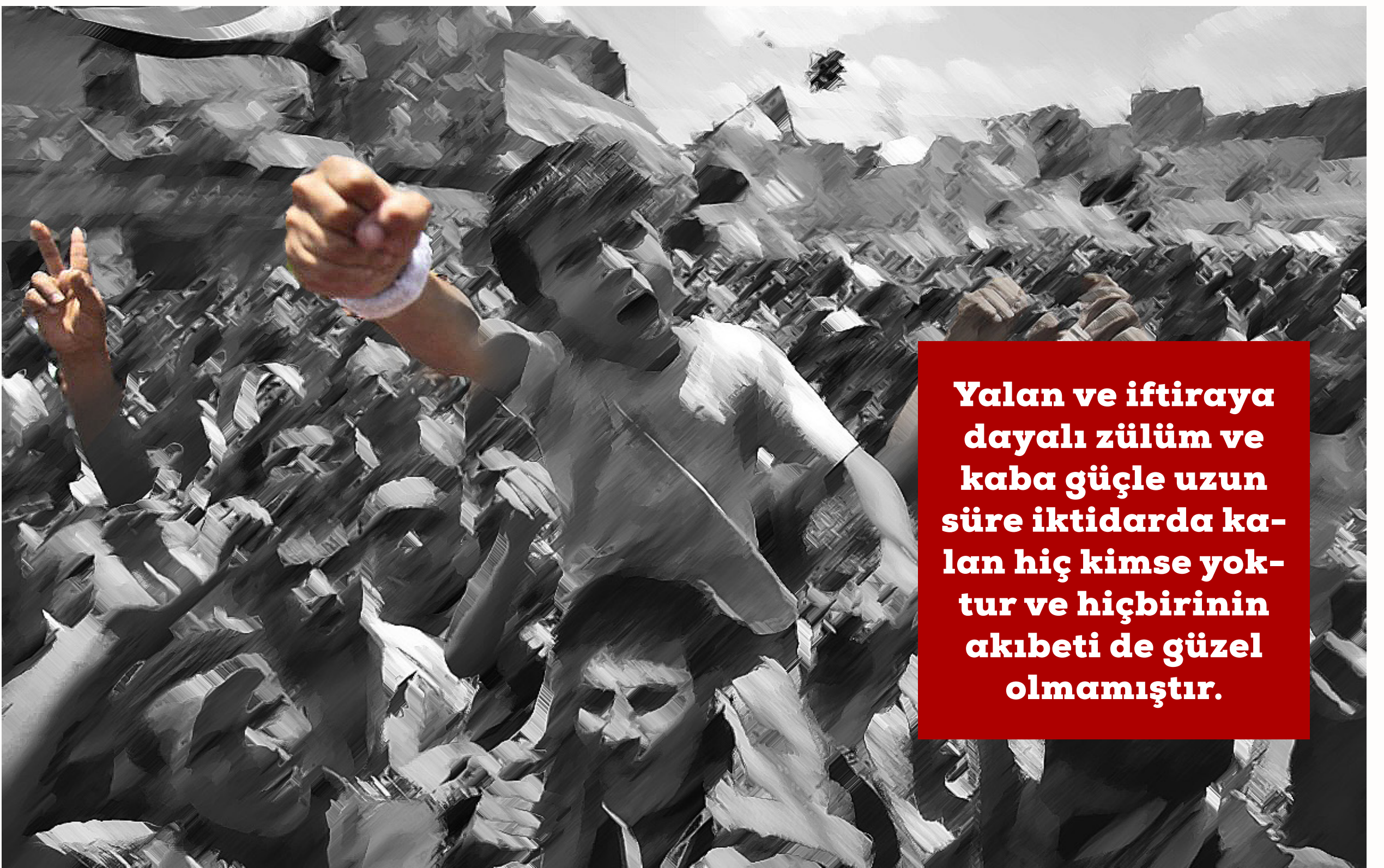
Hepsi bugün nefretle anılıyorlar. Onların katlettiği, güç kullanıp hukuklarını ayaklar altına aldıkları mağdurlar ise hayırla zikrediliyorlar.

Yalan ve iftiraya dayalı zulüm ve kaba güçle uzun süre iktidarda kalan hiç kimse yoktur ve hiçbirinin akıbeti de güzel olmamıştır.

Hukuk adeta olduğu üzere geri döndüğünde, gerçekler bir bir ortaya çıkacak ve maskeler düşecektir.

Algı operasyonları ve kara propagandayla hipnotize edilen kitleler "ölüm uykusundan" pişmanlık ve öfkeyle uyanacaktır.

Zulme merdiven yapılan o iftiralar da güneşi gören kar misali eriyip gidecektir.

Yalan ve iftiraya dayalı zulüm ve kaba güçle uzun süre iktidarda kalan hiç kimse yoktur ve hiçbirinin akıbeti de güzel olmamıştır.

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

Bünyesi zayıf düşürülen ekonomi yoğun bakımdaydı. 21 banka 19 Şubat'ta, bir gecede batmadı. Sadece o gece cenaze musallaya kondu.

Ekonomide 90'ların hastalığı nüksetti

Fiilen batmış firmaları biraz daha yüzdürmek için bankaları uçurumun eşiğine getirdiler.

Başbakan Binali Yıldırım, “**Bankalar panik yapmasın**” derken bile krizin artık kontrol altına alınamayacak boyutlara geldiğinin itiraf etti. Hüsnü niyetle söylense de bu şekilde bankaları baskı altına almanın telafi edilemeyecek neticeleri olabilir.

Şu sözleri tekrar tekrar okudum: “**Bankalar, belki yeniden değerlendirme yaparsa teminatlar yetersiz gibi gözükebilir. Bundan panikleyip, kredileri geri çağırırlarsa bu yanlış. Biz bu konuda bankalara ‘Bu gelip geçici bir durumdur, paniklemeyin’ diyoruz.**” Başbakan ya söylediklerinin nasıl tevil edileceğini fark etmemiş ya da dolar ve Euro’yu yeniden tırmandırmaktan haz duyuyor. Dolar 3,85 TL’ye kadar tırmandığı için kredi teminatlarının artık kâfi gelmeyeceğinin kendisi de farkında. O halde niye bankalara yükleniyor?

1990’lı senelerde koalisyon hükümetlerinden aşına olduğumuz popülist beyanlardan uzak durulmalı. Bankadan kredi alamayan pat-

ronlar, bakanların kapısını çalardı. Ankara’da ahbabı olanlar daha evvel ‘**red yemiş**’ krediyi söke söke alırdı. Akabinde o krediler batardı.

AİLE FOTOĞRAFINDAKİLER KREDİ ALAMADI, BANKA ALDI!

1990’larda daha ilerisi de oldu. Kredi şartlarını haiz olmayan nice isimle bankacılık ruhsatı verildi. Süleyman Demirel devrinin aile fotoğrafındakilere (Erol Aksoy, Kamuran Çörtük, Cavit Çağlar, Murat Demirel, Dinç Bilgin ve Cem Uzan) banka lisansı verenler, Türkiye’ye uçurumun kenarında sirk gösterisi yaptırmaya kalktı. Gösteri tehlikeliydi. Cambaz ip üstünde bir sıçradı, iki sıçradı...2001’de akrobat, cambazlar ve bütün seyircisi ile o çadır uçurumdan aşağı yuvarlandı.

Bankaların kaynakları siyasetin tavassut ve tasallutu ile birilerinin şahsî servetine dönüştürülmüştü. Bünyesi bu şekilde zayıf düşürülen ekonomi yoğun bakımdaydı. 21 banka 19 Şubat’ta, bir gecede batmadı. Sadece o gece cenaze musallaya kondu. Ertesi gün de sâlâ okundu, cenaze namazı kılınıp defnedildi. Türkiye’ye o müteveffa (ölmüş) ekonomiden 80 milyar dolar borç kaldı.

Referandumu kazanmak uğruna AKP'nin her yolu deneyeceği dünden belliydi. Amma velâkin şu son gelişme bu yollardan en tehlikelidir. 90'larda tecrübe ile sabit acılara maruz kaldığımız o çadırı yine uçurumun kenarına kurmanın izahı yok.

BANKALAR OLMAYAN PARAYI NASIL VERECEK?

Bankaları disiplin altında tutan, dolayısıyla ekonominin sigortası nevinden kanun ve nizamı birkaç aylığına esnetmek ekonomiyi içine düştüğü darboğazdan kurtarmaya yetmez. Kaldı ki bankalar piyasayı ne kadar paraya boğabilecek? Onlar da dışarıdan borç bulmakta zorlanıyor. Tahvil ihraçları başka nasıl izah edilebilir ki!

Ekonomi her şey bir yana oksijen mesabesindeki hukuk ve demokrasiden mahrum kaldı. Kaynak ihtiyacını hariçten gelen ucuz dövizle (cari açık) karşılayan ekonomi, OHAL, baskı ve zulüm atmosferinde bu imkânı da kaybetti.

Bankacılar da şifahî talimatlara itibar etmemeli. 5411 Sayılı Bankacılık Kanunu, 2001 krizinden sonra sil baştan yazıldı. O krizin tekrar etmemesi için kanunda A'dan Z'ye her işlem tek tek anlatıldı. Başbakan Yıldırım'ın tatbik etmeyin dediği 'krediyi geri çağırma' mevzuu kanunun âmir hükmü. Kredinin tamamının batma tehlikesi varsa bankanın harekete geçmesi şart. Aksi takdirde kanununun 160. Maddesi devreye giriyor. Bankanın yönetim kurulu üyeleri, genel müdür ve diğer yetkili mensupları 'bankayı zarara uğrattıkları' için 20 seneye kadar hapis cezası ile karşı karşıya kalabiliyor.

Bankalar birer anonim şirket olmakla beraber, sadece kâr elde etmek üzere kurulmuş müesseseler olarak kabul edilemez. Zira is-

ter özel banka olsun ister kamu bankası olsun bu müesseselerin malî açıdan zorluk yaşamaması sadece kendilerine değil 78 milyonunun hayatına tesir etmektedir.

KANUN DEĞİŞMEDİĞİNE GÖRE...

Zimmet gibi bankanın malî durumuna doğrudan etki eden, halkın bankalara olan güven duygusunu sarsan bir suça mani olmak için kanuna caydırıcı cezalar derç edildiği unutulmamalı. Hatta bankacının işlediği zimmet suçunun cezası devlete karşı işlenen zimmet suçundan bile ağırdır.

Kanun değişmediğine göre Başbakan'ın sözlerinin hukukî açıdan yok hükmündedir. Bu şartlar altında bankacıların kendilerini ateşe atacaklarına ihtimal vermem.

Hükümet riskli yollara tevessül edeceğine krizin teşhisini doğru yapmalı. Türkiye 417 milyar dolar gibi afakî dış borça mukabil sıfırı tüketmiş vaziyette. Ekonomi yüksek kur, yüksek faiz, yük-

sek enflasyonla üç koldan muhasara ediliyor. Diğer tarafta en fazla gazeteciyi hapse atan ve yolsuzluk endeksinde en berbat haldekilerle aynı kümeye düşen bir ekonomiye müreffeh, demokratik ve zinde bir memleketin yardım kuvveti yollaması da beklenemez.

Aranan, beklenen kaynak mevcut siyasetten vazgeçilmedikçe gelmeyecek. Hazırı da fırsat buldukça Türkiye'yi terk edecek.

Bizzat Başbakan'ın bankalardan '**2001 krizi tekrar etmesin diye getirilmiş düzenlemeler yokmuş gibi hareket etmesini**' talep etmesi hakikaten dehşet verici. Türkiye, keşke Başbakan'ın ifade ettiği gibi geçici bir krizle karşı karşıya olsaydı...

"**Panik yapmayın.**" sözü bile krizin vahametini ve hükümetteki panik halini ele veriyor.

Kaynak ihtiyacını hariçten gelen ucuz dövizle (cari açık) karşılayan ekonomi, OHAL, baskı ve zulüm atmosferinde bu imkânı da kaybetti.

FAİK CAN

FaikCan@Tr724.com

İlahiyatçı olmak

İlahiyat fakültesini kazandığımda çok sevinmiştim. Çünkü dinimi ana kaynaklarından ve ehil hocaların elinden öğrenecektim. İsimlerini önceden duyduğum pek çok hocayla bu vesileyle tanışmış olacak ve onların derslerine girecektim. Okullar açıldı ve biz arkadaşlarımızla birlikte ilk dersimize girdik. Hoca yıllarını bu mesleğe vermiş bir profesördü. Bu yüzden dediklerini dikkatle dinleyecektik.

İlahiyatçının ne demek olduğunu anlatmaya başladı. Bu fakültenin bizlere neler kazandıracığından bahsediyordu. Bahsediyordu ama ben onu dinledikçe yıkılıyordum. Anlattıklarıyla beklentilerim tamamen zıttı. **“İlim yaparsanız, objektif olacaksınız”** demişti mesela, hiç unutmuyorum. Objektiflikten kastını yine şu çarpıcı cümlelerle anlatmıştı: **“Siz cami hocası ya da vaiz değilsiniz. Peygamberden bahsederken, tazim ifadeleri kullanmayacaksınız. O ifadeler vaazlarda kullanılır.”** Şok olmuşum. Efendimiz’den (sallallahu aleyhi ve sellem) bahsederken **“Efendimiz”** demek bile ona göre objektifliğe aykırıydı. Hele mübarek isminden sonra salat ü selam okumak bütün bütün vaiz işi bir eylemdi ve biz kesinlikle yapmamalıydık!

Üstüne üstlük **“Peygamber de insandır, hata yapmıştır ve biz burada bu hataları rahatlıkla dile getirebilmeliyiz!”** sözünü duyunca **“Allah’ım ben nereye geldim?”** dedim kendi kendime. Daha ilk derste duyduklarım beni allak bullak etmeye yetmişti. Hocanın itikadı zayıf herhalde diye düşündüm ve diğer hocaların durumu düzeltereğini ümit etmeye başladım. Ama maalesef hüsn-ü zanlarımda yarıldım. Pek azı müstesna hocaların kahir ekseriyeti böyle düşünüyordu.

Binlerce dev kametin siyasete koydukları mesafeden, zulme yaptıkları yüksek sesli itirazlardan dolayı zindanlara atıldıklarını, oralarda kırbaçlanarak şehit olduklarını düşünmüyorlar

İLMİN ‘ZİLLETİ’

Sahabeden bahsederken sıradan bir insandan konuşuyorlardı sanki. Hiçbir saygı emaresi yoktu ifade ve tavırlarında. Kütüb-i sitte-nin bir tekini bile başından sonuna okumamış Hadis profesörlerinden tutun, doktora tezinde sadece tek bir kavramı irdeleyip o kavramı sulandıra sulandıra profesörlük alan tefsircilere kadar geniş bir yelpaze vardı karşımızda.

“Benim bilgisayarımda kayıtlı hadis sayısı, Ebu Hanife’nin bildiklerinden daha fazla” diyerek kendini müçtehid sananlar bile vardı. İmam Şafiî hazretlerinin bir fetvasına **“Şafiî’nin de kafası basmıyormuş!”** şeklinde edepli(!) eleştiriler getirenlere de şahit olmuşuk.

Allah Resûlü’nü -hâşâ- vahyi tebliğ etmekle memur bir postacı olarak gören ve hiçbir saygı ifadesine müsaade etmeyen zihniyetin şokunu yaşarken, bir başka ilahiyat profesörünün **“Kur’an’da i’rab (gramer) hataları”** bulunduğunu söylemesiyle irkildik. Ecdattan sahabeye, oradan Nebiler Servrerine ve Kur’an’a uzanan bu cesur(!) söylemleri hocalar hep ilmin izzeti ve akademik bağımsızlık düşüncesine dayandırıyorlardı. Hele bir tanesinin -hâşâ milyon defa hâşâ- **“Allah’ın kâinat projesi başarılı ama insan projesi başarısız”** deme cür’eti karşısında yer yarılrsa da içine girsek hissiyatına kapılmıştık.

Akademik özerkliğe, objektifliğe, ilmin iz-

zetine çok düşkün olduklarından namazların sünnetlerini bile kılmayabileceğimizi söylüyorlardı. İlim farzdı ve biz sünnet kılmaya harcadığımız zamanı ilim için sarf etmeliydik! Daha bunlar gibi yüzlerce garabetle karşı karşıya kalmıştık. Artık hedefimiz, itikadımızı kaybetmeden okuldan mezun olmaktı!

ŞİMDİ NEREDE O HOCALAR?

Bütün bunları yapan ve cesurca söyleyen hocalar şimdilerde ne mi yapıyorlar? Efendimiz'le ilgili her türlü saygı ifadesini öğrencilerinin ödevlerinden, tezlerinden kırmızı kalemle çizmekten korkmayan adamlar, devrin tiranlarına övgüler düzmekle meşguller. Ebu Hureyre'yi çok hadis rivayet ettiği için utanmadan yalancılıkla suçlayanlar, zamanın en büyük yalancılarına neredeyse secde edecekler!

Kendilerini mezhep imamlarıyla, müçtehitlerle aynı seviyede görüp onların fetva ve görüşlerini en acımasız ve edep dışı üsluplarla eleştirenler, zulme şakşakçılık yapıp payanda oluyorlar. İmam-ı A'zam'ın, İmam Şafi'nin, Ahmed b. Hanbel hazretlerinin ve daha binlerce dev kametin siyasete koydukları mesafeden, zulme yaptıkları yüksek sesli itirazlardan dolayı zindanlara atıldıklarını, oralarda kırbaçlanarak şehit olduklarını düşünmüyorlar. İzzeti, emirlere yalacılık yapmakta arayanlar, zilletin en aşağılık olanına yuvarlanıyorlar. Âlimlerin sultanı olmak yerine sultanların âlimi olmayı yeğliyorlar.

Pek çoğunun yakinen bildiği, tanıdığı yüzbinlerce masum insana en adi iftiralar atılırken, hayatında kimseyi incitmemiş bir gönül insanına yazmaya elimin varmadığı nitelemelerle hakaretler edilirken tek kelime edecek cesareti olmayanların ne ilim adamlığı, ne akademik bağımsızlığı ne de izzeti vardır! Allah Teâlâ'nın insan projesini -hâşâ- başarısız bulan adamın, zalimin bütün projelerine sahip çıkmasının hesabı ancak ahirette sorulur.

BU EZİKLİĞİN SEBEBİ

Efendimiz'e postacı diyerek hakaret ederken zalimlerle aynı fotoğrafta yer alabilmek için onlarca takla atan ilahiyat hocaları, eğer ahirete imanları varsa Allah Resûlü'nün yüzüne nasıl bakacaklar! **“Ben ilahiyat hocası olma- ma rağmen kızlarıma Kur'an'ı öğretememiş ve tesettürü sevdirememiştim. Üniversiteyi kazanınca Cemaatin evlerinde kaldılar. Onlar sayesinde hem Kur'an öğrendiler hem de tesettüre girdiler”** diye iyi zamanlarında Cemaati öven beyefendi, neden şimdi bir tek kelime dahi konuşmuyor?

Bu zilletin, bu ezikliğin sebebi ne olabilir! Söyleyeyim, bunca ilahiyat hocasından değil dünya çapında, İslam âleminde bile tanınan, bilinen ve itibarı olan neredeyse hiç kim-

se yok! Türkiye'den kaç tane ilahiyat hocasının doktora tezi, makaleleri veya eserleri Arapça'ya, Farsça'ya ve İngilizce başta olmak üzere batı dillerine çevrilmiştir? Uluslararası sempozyumlara, akademik toplantılara davet edilen kaç ilahiyat hocası vardır? Sayıları yüzü bulan ilahiyat fakültelerinde binlerce akademisyen çalışıyor ve bunla-

rın içinde derdini İngilizce veya Arapça kolaylıkla anlatabilecek insan sayısı iki elin parmağını geçmiyor. Beş on istisna dışında hazırladıkları tezler, uluslararası akademik camiada ve İslam ülkeleri nezdinde itibar görmüyor. Nüfusu bizim kırkta birimiz kadar olan Bosna Hersek'in ilahiyat hocaları bile bizimkilerden daha çok tanınıyor ve dertlerini iki üç dilde anlatabiliyor.

Türkiye her alanda olduğu gibi din ve ilahiyat alanında da nal topluyor. Ekseriyet itibarıyla kendini dev aynasında gören, ama siyasetin esiri, zalimlerin oyuncağı olmuş dilsiz şeytanlar topluluğu bir akademik kadronun elinde ilahiyatlar da Türkiye Müslümanlığı da maalesef can çekişiyor!

Türkiye'den kaç tane ilahiyat hocasının doktora tezi, makaleleri veya eserleri Arapça'ya, Farsça'ya ve İngilizce başta olmak üzere batı dillerine çevrilmiştir?

Avrupa Aşırı Sağ'ının Erdoğan Hayranlığı

BERK ULUÇ

© Fotoğraflar: AFP

Aşırı sağ, Avrupa kıtasının sosyal ve siyasal bir gerçekliği olarak özellikle İkinci Dünya Savaşı'ndan günümüze varlığını devam ettiren önemli bir hareket. Bu aşırı hareketin yayılma alanını kısmen daraltan ve etkisizleştiren en önemli proje son 50 yılda bugünkü yapısına evrilen Avrupa Birliği oldu. Fakat, Avrupa Birliği projesinin 2004 yılında Sovyet ardılı 10 ülkeyi bünyesine katması ve 2009 yılında Avro bölgesinde başlayan ve etkileri hala devam etmekte olan ekonomik kriz ile Avrupa karşıtı eğilim toplumsal tabanını tekrar genişletmeye başladı.

Özellikle 2011 yılında Yunanistan'da baş gösteren ekonomik kriz, ardından 2015 yılında Suriyeli mültecilerin Avrupa'ya akın etmesi Avrupa projesinin ilk defa derinden sarsılmasına sebep oldu. Büyük Britanya Brexit referandumu ile Avrupa Birliği üyeliğinden çıkma kararı alırken, 2017 yılında yapılacak muhtemel referandumlarla birlikten ayrılması gündeme gelebilecek diğer iki önemli ülke ise Fransa ve Hollanda. Avrupa aşırı sağının 2017 itibariyle temel söylemlerine baktığımızda, kendi ülkelerinin Brüksel'de görev yapan atanmış bürokratlar tarafından yönetilmelerine karşı, mültecilerin Avrupa'ya gelmelerini kesinlikle kabul etmeyen, İslam karşıtı ve Türkiye'nin Avrupa'lı olmadığını savunan bir söylemler manzumesi ile karşılaşmaktayız.

AŞIRI SAĞ VE ERDOĞAN'IN ORTAK AJANDASI
2011 yılından bugüne Türkiye'nin içinden geç-

tiği iç ve dış siyasal gelişmelere baktığımızda, Avrupa aşırı sağının Erdoğan'dan son derece memnun olduğunu söylemek temelsiz bir iddia olmayacaktır.

İlk olarak, 2000'lerin başında Almanya, Fransa ve Hollanda gibi ülkelerde Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne aday olmasına karşı olan merkez sağ ve aşırı sağ partilerin tam üyelik yerine Türkiye'ye önerdikleri "ayrıcılık üyeliği" modeli resmi olarak AK Parti hükümetleri tarafından reddedilse de, özellikle Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın son bir kaç yıldır AB ile alakalı söylemleri

ve hukukun üstünlüğünü hiçe sayan uygulamaları, fiilen Türkiye'nin AB ile üyelik müzakereleri üzerinden değil, farklı bir ortaklık modeli ile hareket etmesine yol açmış bulunuyor. Şüphesiz bu durum, yıllardır Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğini destekleyen Avrupa Yeşiller Hareketi ve Avrupa Sosyal Demokratlar grubunu son

derece zor duruma sokmakta ve Türkiye'ye dair pozisyon alma noktasında bu siyasal ailelerin aşırı sağa daha yakın söylemler takınmaları sonucunu doğurmakta.

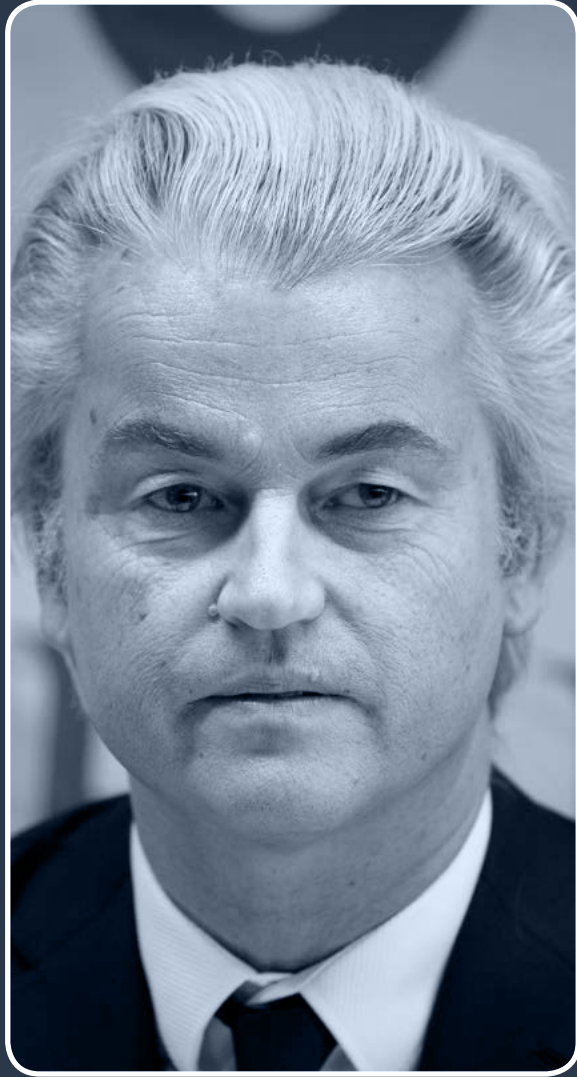
İkincil olarak, Türkiye'nin yalnızca Avrupa Birliği ile olan münasebetlerinin değil, aynı zamanda Batı ittifakının en önemli halkası olan NATO ile de ilişkilerin bozulması ve buna müteakip Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Rusya ile son derece yakın ilişkiler kurması, Türkiye'nin Avrupa medeniyet ailesinde yer almadığını belirten aşırı sağ son derece memnun etmiş benziyor. Hatta bazı Avrupa başkentlerinde Türkiye'nin NATO'dan çıkarılması gerektiğine dair paneller ve geniş katılımlı kampanyalar düzenlenmekte ve tartışma alanı canlı tutulmakta.

SURİYELİ MÜLTECİLER KONUSUNDA ERDOĞAN'A GÜVENİYORLAR

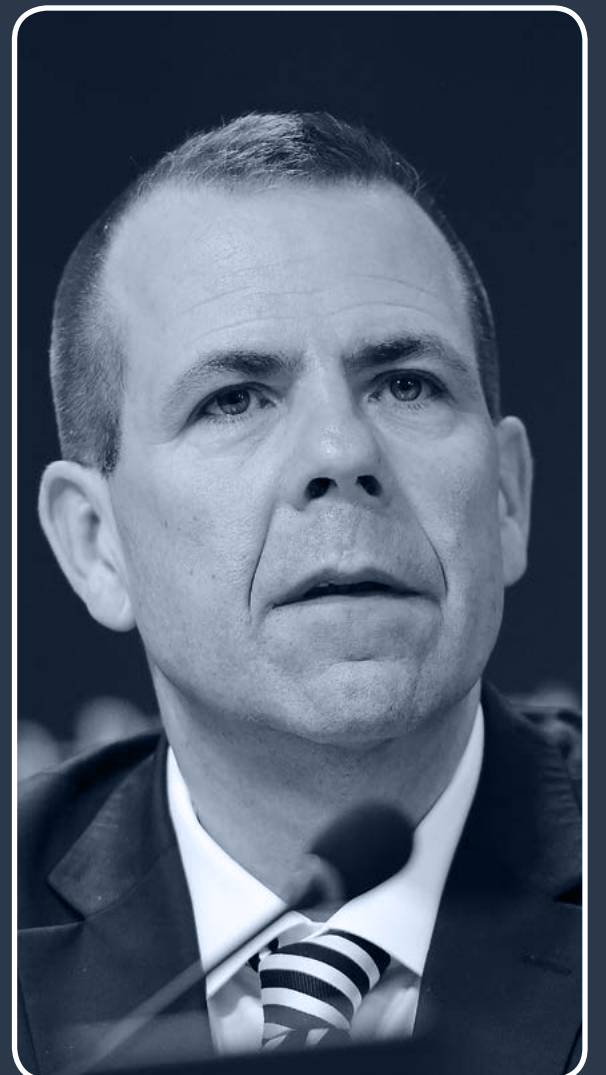
Diğer taraftan, Avrupa aşırı sağının inanılmaz ölçülerde hassasiyet gösterdiği Suriyeli mülteciler meselesi, Türkiye'nin 2015 yılında 3 milyar Avro karşılığında Avrupa Birliği ile bir anlaşma yapmasıyla çok farklı bir boyut kazandı. Bu anlaşma ile Türkiye fiilen Avrupa'nın mülteci po-

lisi rolünü üstlenerek, Türkiye üzerinden Avrupa'ya geçen her mülteciyi geri kabul edeceğinin teminatını verdi. Bununla beraber, geçtiğimiz günlerde Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Türkiye'de yaşayan üç milyonunun üzerinde Suriyeli mülteciye yaklaşmakta olan başkanlık referandumunu da göze alarak vatandaşlık vermeyi planladığını duyurması, Avrupa aşırı sağının şüphesiz derin bir nefes almasına sebep oldu.

Son olarak, gerek Avrupa aşırı sağ gerekse Erdoğan'ın karşılıklı etkileşimlerinden ötürü etki alanlarını da genişletmeye muvaffak oldukları belirtilmesi gereken diğer bir husus. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Avrupa aşırı sağınının ötekileştirici ve yer yer ırkçı söylemlerini kendi kitlesi ile paylaşması, kendisini destekleyen siyasal İslamcı zümrenin Avrupa karşıtlığı noktasında daha da kenetlenmelerine yol açmakta. Diğer taraftan, Erdoğan gibi siyasal İslamcı liderlerin Avrupa'da ki müslüman diasporaya bir takım dini tandanslı çağrılarda bulunması Avrupa aşırı sağının yabancı ve İslam karşıtı söylemlerini daha da keskinleştirmesine sebep olmakta ve bu durum etki alanlarınının genişlemesi neticesini de doğurmakta.

Avrupa aşırı sağının liderleri, Suriyeli mülteciler konusunda Erdoğan'a güveniyor.

GÖZDEN VE GÖNÜLDEN İRAK YILDIZIMIZ

GÖK DENİZ
KARA

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

© Fotoğraflar: AFP

Türk futbolcular 2000'li yılların başında kabuğunu kırarken, Avrupa yolunu o dönem ilk Hakan Şükür açmıştı. Torino ve İnter'de kısa süren maceralardan sonra Şükür yeniden Galatasaray'a dönerken; Emre Belözoğlu, Okan Buruk, Oktay Derelioğlu, Arif Erdem, Hakan Ünsal, Rüştü Reçber, Tugay Kerimoğlu gibi yıldız oyuncular birer birer Avrupa'nın yolunu tutacaktı. Bu isimlerden Tugay futbolu Avrupa'da bırakırken, Emre diğerlerinden biraz gecikmeli olarak ülkemize geri döndü. Nihat Kahveci ile Türk futbolu uzun süre İspanya'da başarıyla temsil edildi. Ancak Nihat, yıllar sonra döndüğü Beşiktaş günlerinde pek başarılı olamadı.

Mehmet Topal, Caner Erkin, Umut Bulut, Fatih Tekke, Necati Ateş ve Hasan Kabze'nin yurtdışı maceraları kısa sürerken, bu arada 'gurbette' unuttuğumuz bir futbolcu var. O da, 2008'de Rubin Kazan'a transfer olan Gökdeniz Karadeniz. Adı 2005'te bahis skandalına karşınca 6 ay hak mahrumiyeti cezası alan Gökdeniz, gözden irak bir şekilde başarıyla Rusya liginde top koştu. 2011'de Atletico Madrid'e transfer olan Arda Turan manşetleri süslerken, Gökdeniz Türk spor medyası tarafından unutturuldu.

GİRESUN YENİYOLSPOR'DAN RUBİN KAZAN'A 11 Ocak 1980'de doğan Gökdeniz Karadeniz, futbola Giresun Yeniyolspor'da başladı. 15 yaşındayken Trabzonspor altyapısına transfer olan Gökdeniz, 1997'de profesyonelliğe adım attı.

Kısa sürede taraftarın sevgisini kazanan Gökdeniz, ortaya koyduğu futbolla takımın yıldızlarından biri oldu. Adı sürekli İstanbul'un 3 büyükleriyle anıldığı hâlde, Trabzon'u bırakmadı. 2005'te bahis skandalına karşınca 10 ay ceza aldı. Ancak Tahkim Kurulu'na yapılan itirazla cezası 6 aya indi. Cezasından dolayı 2003'ten

11 Ocak 1980'de doğan Gökdeniz Karadeniz, futbola Giresun Yeniyolspor'da başladı. 15 yaşındayken Trabzonspor altyapısına transfer olan Gökdeniz, 1997'de profesyonelliğe adım attı.

itibaren giydiği milli formadan uzak kaldı. O yıllarda federasyon başkan yardımcısı olan merhum Hasan Doğan'ın gayretleriyle yeniden A Milli Takım formasını giymeye başladı.

Gökdeniz Karadeniz 2008'te Trabzonspor'dan ayrılıp Rubin Kazan'a transfer oldu. Ortaya koyduğu futbolla kısa sürede tıpkı Trabzonspor taraftarı gibi Rubin Kazan taraftarlarının da gönlünde taht kurdu. Takımın değişmezlerinden oldu. 2008 ve 2009'da üst üste kazanılan Rusya Ligi şampiyonluğuunda önemli katkısı vardı. Rusya Ligi'nde 9 yılı geride bırakan Gökdeniz, 37 yaşına gelmesine rağmen takıma katkısına devam ediyor. Rubin Kazan ile sözleşmesi 2018'de bitecek olan Gökdeniz'i takım yönetimi bırakmak niyetinde değil. Futbolu bıraktıktan sonra da kulüp için çalışmasını istiyorlar.

MİLLİ TAKIM YOLU NEDEN KAPALI?

2008'e kadar A Milli Takım formasını giyen Gökdeniz, bu tarihten sonra bir daha milli takıma alınmadı. Teknik adamlar değiştı, federasyon başkanları değiştı ancak Gökdeniz hakkında verilen hüküm değişmedi. 2010'da A Milli Takımı çalıştırmaya başlayan Hollandalı Guus Hiddink, Gökdeniz'i milli takıma almak istediğinde dönemin federasyon başkanı Mahmut Özgener'in engeline takılmıştı. Levent Bıçakçı'nın federasyon başkanlığında yönetim kurulu üyesi olan ve cezası bittikten sonra Gökdeniz'in tekrar Milli Takıma çağrılmasına o dönem de karşı çıkan

Özgener'in, "Milli forma ve görev kutsaldır. Federasyon olarak şike ile sonuna kadar mücadele ediyoruz. Bu tip olaylara karışmış kişilerin ben olduğum sürece Milli Takım'da oynamasına izin vermem" dediği ifade edildi. Gökdeniz, Özgener sonrası TFF başkanlığı koltuğuna Mehmet Ali Aydınlar ve Yıldırım Demirören döneminde de Milli Takıma alınmadı.

Asıl ilginç olan daha doğrusu kimsenin cevabını bilmediği soru, bahis skandalı sonrası Gökdeniz'e milli takım kapısını aralayan isim olan Fatih Terim'in tavrı oldu. İkinci Terim dönemi olan 2005-09 arasında Gökdeniz, Fatih Terim'in gözde oyuncularındandı. Euro 2008 eleme grupları ve finallerinde 12 maçta forma giymişti. 2013'te tekrar göreve gelen Fatih Terim, Rubin Kazan'da gösterdiği performansa rağmen Gökdeniz'i milli takım kadrosuna alamadı. Milli Takıma alınmamasını "Demek ki performansım yeterli görülmemiş ki, milli takıma alınmıyorum" sözleriyle karşılayan Gökdeniz, Abdullah Avcı ve Fatih Terim döneminde kadroya çağrılan birçok oyuncudan daha başarılı bir performans sergiliyordu.

Türkiye'de yaşamadığı şampiyonluk sevincini Rusya Ligi'nde yaşayan Gökdeniz, gözden ve gönlünden uzak bir şekilde sürdürdüğu futbol yaşamının artık son dönemini yaşıyor. Neden milli takıma alınmadığı ise muamma olarak kalmaya devam edecek. Kim bilir.

Gökdeniz Karadeniz
2008'te Rubin
Kazan'a transfer
oldu. Ortaya
koyduğu futbolla
kısa sürede tıpkı
Trabzonspor
taraftarı gibi
Rubin Kazan
taraftarlarının
da gönlünde
taht kurdu.

Trump ve ekibi, '1984' satışlarını patlattı

20 Ocak'ta başkanlık koltuğuna oturan Donald Trump, Amerika'yı, deyim yerindeyse 'sallamaya' devam ediyor. Daha göreve gelir gelmez, yemin törenindeki katılımcı sayısı üzerinden medyayla kavga-ya tutuşan Başkan Trump, internetten satış portalı Amazon'da George Orwell'in 1984 kitabının satışlarını da uçurdu.

1984

GEORGE ORWELL

Amerikan medyası Trump ekibinin söylediği yalanları haber yaparken, NBC televizyonuna konuk olan danışman Kellyanne Conway, bunları 'yalan' olarak değil 'alternatif doğrular' olarak niteledi. Bu sözün üzerine, medyada Orwell'in 1984'ündeki 'çifte düşün' kavramı gündeme geldi. Orwell'in katı totaliter bir rejimde geçen hikâyesinde de, devleti yöneten Parti baskıyı 'özgürlük', nefreti 'sevgi' olarak sunuyordu.

Orwell'in kahramanı Winston, günlüğüne "Özgürlük, 2+2'nin 4 ettiğini söyleme özgürlüğüdür" yazarak, Parti'nin en basit gerçekleri bile nasıl kendi çıkarlarına göre çarptırdığını kaydetmişti. Bugünlerde de ABD'de, Trump'ın yemin törenine kaç kişinin katıldığı konuşuluyor. Resmi rakamlar 250 bin kişinin katıldığını söylerken, Trump'ın basın sözcüsü "En kalabalık yemin töreniydi" iddiasını sürdürüyor. Üstelik bu iddiaya da "alternatif doğrular" ismi verilmiş durumda.

Trump'ın bir başka yalanını, CNN ortaya çıkardı. Yemin törenini yayınlayan kanallarda Fox News'i 'en büyük reytingi alan kanal'

olarak Twitter adresinden kutlayan Trump, aynı tweet mesajında CNN'i de 'yalan haber' yapmakla suçlamıştı. Ancak CNN Communications hesabı, Nielsen istatistiklerine göre CNN'i de Fox News'i de 34 milyon kişinin seyrettiğini, ayrıca yemin töreninde CNN'in dijital yayınlarını da 16,9 milyon kişinin takip ettiğini duyurdu. Sonunda da "Doğrular bunlar" diyerek, tavrını belirtti.

Çiçeği burnunda başkanın CNN'e kızgınlığı, ABD istihbaratının kendisiyle ilgili olumsuz bir raporu 'güvenilir' bularak yayınlamasına dayanıyor. Bu istihbarat raporuna göre Trump ve ekibi Rusya tarafından 'satın alınmış' durumda. CNN'e öfkelenen Trump, koltuğa oturduktan sonra ziyaret ettiği CIA ofisinde ise, istihbarat kurumlarının 'en çok saygı duyduğu' kurumlar olduğunu söyledi.

Bütün bu gelişmeler, Amerikan medyasını alarma geçirmiş durumda. Trump'ın koltukta oturduğu sürece medyayla savaşı sürekli büyütmesi bekleniyor.

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni
Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com
Haber Direktörü
Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com
Yayın Koordinatörü
Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

Yazışleri Müdürü
Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com
Tasarım
Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

Sosyal Medya Editörü
Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com
İmtiyaz Sahibi Temsilcisi ve Hukuk Danışmanı
Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com
Reklam | info@Tr724.com
E-gazete | Egazete@Tr724.com